

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 31. maja 1913.

Treść: (№ 94—96.) 94. Ustawa, dotycząca zniesienia loteryi liczbowej oraz wprowadzenia loteryi klasowej. — 95. Rozporządzenie, dotyczące poruczenia c. k. Dyrekcji dochodów loteryjnych w Wiedniu czynności, połączonych z prowadzeniem loteryi klasowej, oraz zmiany tytułu tej władzy. — 96. Reskrypt, dotyczący ściągnięcia banknotów po 100 Koron z datą 2. stycznia 1910.

94.

Ustawa z dnia 3. stycznia 1913, dotycząca zniesienia loteryi liczbowej oraz wprowadzenia loteryi klasowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Loteryę liczbową znosi się po myśli postanowień § 3.

§ 2.

Upoważnia się Rząd do przeprowadzania loteryi klasowych w własnym zarządzie.

Plan gry dla każdej loteryi klasowej należy tak ułożyć, aby co najmniej 70 procent przewidzianego całego kapitału gry rozdzielać jako wygrane.

Wygrane wypłaca się bez pohierania jakichkolwiek należności, a w szczególności nie znajdują zastosowania do tych wygranych postanowienia ustawy z dnia 31. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 53. Wygrane nie podlegają egzekucyi ani nie można stosować do nich cywilno-sądowych lub administracyjnych zarządzeń w celu zabezpieczenia.

§ 3.

Prowadzenie loteryi liczbowej należy stopniowo ograniczać w stosunku do czystego dochodu, uzyskanego z loteryi klasowej w pierwszym roku

jej istnienia, potem zaś z roku na rok w stosunku do wzrostu tego czystego dochodu rocznego, w razie potrzeby odmiennie od postanowień §§ 1. i 3. patentu loteryjnego z dnia 13. marca 1813, oraz zastanowić prowadzenie tej loteryi w zupełności po upływie roku od czasu, kiedy loterya klasowa przyniesie czysty dochód roczny w kwocie co najmniej 20,000.000 K, najpóźniej zaś po upływie 10 lat od chwili zaprowadzenia tej loteryi klasowej.

Minister skarbu winien każdego roku składać / obu Izbom Rady państwa sprawozdanie o rozwoju loteryi klasowej i o ograniczaniu loteryi liczbowej.

Z końcem tego roku, w którym przestanie się prowadzić loteryę liczbową, tracą moc obowiązującą postanowienia §§ 1. do 23. patentu loteryjnego z dnia 13. marca 1813.

§ 4.

Kto bez zezwolenia ze strony państwa w sposób przemysłowy nastęrcza do nabywania, pozbywa lub na pewien czas oddaje innym osobom losy lub części losów loteryi klasowej (§ 2.) albo dokumenty, mocą których przenosi się na własność lub celem pobierania zysku udziały w tego rodzaju losach lub częściach losów, dopuszcza się przekroczenia dochodowo-skarbowego i będzie karany grzywną od 100 do 2000 K. W razie powtórzenia czynu można karę tę wymierzyć do wysokości 6000 K.

Tej samej karze ulega ten, kto popiera tego rodzaju interes jako osoba pośrednicząca.

Nabywania losów, udziałów w losach, dokumentów udziałowych i nadziei wygranych nie należy w przypadkach tego rodzaju ściagać jako współwiny.

Zresztą stosuje się do powyższych przekroczeń postanowienia ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo-skarbowych z dnia 11. lipca 1835 wraz z zarządzeniami dodatkowemi, w Dalmacyi zaś postanowienia karne, obowiązujące tam co do przekroczeń przepisów loteryjnych.

§ 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 3. stycznia 1913.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Zaleski wkr.

95.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. maja 1913,

dotyczące poruczenia c. k. Dyrekcji dochodów loteryjnych w Wiedniu czynności, połączonych z prowadzeniem loteryi klasowej, oraz zmiany tytułu tej władzy.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 12. maja 1913 porucza się c. k. Dyrekcji dochodów loteryjnych w Wiedniu zarząd czynnościami, odnoszącemi się do prowadzenia loteryi klasowej, i zmienia się tytuł tej władzy na „c. k. Generalna Dyrekcya loteryi państwowych“.

Tytuł naczelnika tej władzy ma w przyszłości opiewać: „c. k. generalny dyrektor loteryi państwowych“.

Zaleski wkr.

96.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 29. maja 1913,

dotyczący ściągnięcia banknotów po 100 Koron z datą 2. stycznia 1910.

Bank austriacko-węgierski wywoła i ściągnie stosownie do umieszczonego poniżej obwieszczenia

banknoty po 100 Koron z datą 2. stycznia 1910, będące obecnie w obiegu, przestrzegając postanowień, zawartych w tem obwieszczeniu a wydanych na zasadzie artykułu 89. statutu Banku austriacko-węgierskiego.

Zaleski wkr.

Obwieszczenie

o ściągnięciu banknotów po 100 Koron z datą 2. stycznia 1910.

Będące obecnie w obiegu banknoty po 100 Koron z datą 2. stycznia 1910 wywołuje się i ściąga.

Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa i rząd krajów świętej Korony węgierskiej w porozumieniu z Radą generalną Banku austriacko-węgierskiego wydały w tym względzie następujące zarządzenia:

Banknoty po 100 Koron z datą 2. stycznia 1910, będące obecnie w obiegu, należy przedkładać do dnia 31. maja 1915 w zakładach głównych lub w filiach Banku austriacko-węgierskiego przy zapłatach lub do wymiany tak, że dzień 31. maja 1915 stanowi ostateczny termin dla ściągnięcia tych banknotów.

Od tego dnia począwszy będą bankowe zakłady Banku austriacko-węgierskiego przyjmowały te wywołane banknoty jedynie tylko w drodze wymiany.

Po dniu 31. maja 1921 ustanie zobowiązanie Banku austriacko-węgierskiego (art. 89. statutu) do wykupu lub wymiany banknotów po 100 Koron z datą 2. stycznia 1910.

Wiedeń, dnia 24. kwietnia 1913.

Bank austriacko-węgierski.

Popovics
gubernator.

Heinrich
radca generalny.

Pranger
sekretarz generalny.